

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 7 din 14.11.1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vărnăv No. 27Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnăv No. 27

Caravana la Tekirghiol

Sosirea în localitate

Primiți la gară de o seamă de fruntași și membri ai corpului didactic în cap cu d-l Col. Ion Mărculescu, primarul orașului și președinte al Căminului Cultural și P. Macri, fost primar și președinte de onoare al Căminului, — membrii Caravanei, după un scurt popas la vila „Dobrogea Jună”, s'au dus în corpore la biserică, ca să asiste la parastasul slujit pentru odihna sufletelor eroilor căzuți pe câmpul de apărare al Neamului și al Crucii. Numele lor, într-o veșnică pomenire, sunt: Locot. Doiorescu Marin, Sublt. Băișnică Constantin, Subofț. Radu Marin, Caporal Băncilă Vasile și Nicolae Gheorghe, fruntași Babanica Pericle și Chiran Gheorghe și soldați Son Vasile, Gavrilă Ion, Micu Nicolae și Răduinea Florea.

După săvârșirea serviciului religios, oficiat cu toată evlavia de un sofer de preot în frunte cu parohul Părintele Antofie, lăncăga asistență s'a îndreptat spre școala No. 2, în a cărei curte, străjuită de dăburile celor opt eroi, ale căror morminte simbolice sunt înșirate, în fața școlii, din inițiativa directorului și împodobite zilnic de elevi, s'a desfășurat șezătoarea.

Frumosul loc al școlii, ridicat de fostul primar P. Macri, este așezat pe culmea care domină satul Tekirghiol.

D-l NICOLAE COATU

Director al școlii și director locuitor al Căminului, deschide ședința. D sa, după ce arată rosiul „Caravanei” și elogiază strădanile membrilor ei, dă cuvânt d-lui

N. S. CĂRPINIANU

care, cosvoldându și conferința cu subiectul „Om și cântec în Rusia Sovietică”, după ce șarjează facuțiața româniului de a se lăsa dus de fantezie, când ține vorba de realități străine, spune că bolșevismul nu poate fi socotit revoluționar în sensul istoric al cuvântului, întrucât toate

revoluțiile trecute au avut ca obiect ridicarea omului numai cea bolșevică a pornit și a realizat nimelirea lui. Vorbind despre caracteristicile regimului bolșevic, d sa arată că acestea caracteristice sunt: tendința spre expansionism; tendința de comprimare internă, de apăsare asupra individului; tendința spre fantasmagorie; tendința spre anarhie și dezordine. Toate acestea d sa le atribuie misterei rusești, creștina și întreținută de climat și în special de puterea de determinare a stepei. Astfel aceste tendințe nu se explică prin logică ci prin climă. Le compară cu stările de risă și influențele de climat și media din „Atlantida” lui Benoit și „Amok” al lui Zweig — bolșevismul fiind „Amokul” stepei rusești. În torturarea individului și distrugerea sufletului lui, bolșevismul a mers până acolo, încât l'a golit de ori ce atribut omeneș; i-a rupt toate legăturile cu viața, ridicându-i credințele mari sau mici, pentru oameni sau pentru lucruri, printr-o deposedare metodică. Bolșevismul de azi a realizat robotul mecanic. Metoda înțeleștă a fost a întreginerii continuu a unui mijloc de sugestie omorătoare de individul în personalitate a unit formidabil, până în cele mai mici aspecte ale ei. Această apăsare a invariabilității, a distrus în rus spontanitatea inițiativă, gustul de viață, astfel că Rusia neoficială, țara poporului și a muncitorului, este o țară pustie de suflete; o țară în care a murit cântecul odăii cu sufletul omului.

Faptele de arme ale rușilor nu sunt acte eroice, ci actele unor ființe bizare, care au pierdut o dată cu bozștia vieții. întreținută de credința, și gustul pentru ea.

D. AL. SCĂRIȘOREANU

recită mai multe poezii patrioticele ele stărnesc entuziasmul asistenței, care-l răspândește cu aplauze prelungite, sub ropotul cărora ia cuvântul d-l

ION NEICU

Urind la cuvânt, primul redactor al „Dobrogea Jună” arată că, pe lângă celelalte a me, taberele în luptă se folosesc și de propagandă — adică celelalte arme distrug bunuri și materiale de război șiucid oameni, propaganda se îndreaptă către suflete căutând să slăbească încrederea în victorie și în conducători, să răspândească panica în spatele frontului.

Luând ca exemplu câteva te meuri ale propagandei dușmane, vorbitorul arată cât sunt de șubrede și cât de justificat este războiul nostru în Răsărit.

Iar în ce privește hotarele noastre despre care se ocupă cu atâta rea credință propaganda dușmană, acestea se vor lăși din nou, încingând o țară românească în dreapta ei întindere, fiindcă aceste hotare n'au fost aşezate prin voința oamenilor, ci prin legea pământului, pe care nu le poate cădea nimeni.

De aceea, cu credința în dreptatea și în trăinicia cât pământul a acestor legi, să luptăm mai de parte, iar pe semănătorii de svonuri și de minciori să i luăm de peler și să-i dăm pe mâna jandarmilor.

Vorbește d-l

HALIL CADĂR

Înainte de a-și începe „Cronica” atâr de așteptată, d-l Const. N. Sarry, spune că, poposind în localitate, „Caravana” se socotește obligată de a da cuvântul d-lui Halil Cadăr, hatpal Tekirghiolului, un distins vorbitor și un tot pe atât de ales fiu al Dobrogei Românești.

Cuvântarea d-lui Halil Cadăr, care a fost, în adevăr, la înălțimea tuturor așteptărilor, o vom reproduce în extenso într'un număr viitor al ziarului nostru.

Cronica Tekirghiolului

de CONST. N. SARRY

Evanghelia vorbește de un lac din vremea-aceea — Lac ce se numea VITESDA și se afla în Galilea — „LAC AL OILOR” în care orice suferind pășea, După o scldătoare „n lege”, teafăr-sănătos este...

Evanghelia o spune — și-Evanghelia nu minte... Dar din locurile-acelea, astăzi consimțite „sfinite”, După ce Iristos fusese nomilos crucificat, Multă, foarte multă vreme, orice har fu ridicat... Iară lacul de acolo, oșândit să se usuce Ca toporul ce bătuse aspru ruiele pe Crucu, După ce Pres-Stântul dote tot Pământului ocol, A ales să-l toarne-ai cea... și-azi li zice TEKIRGHIOI.

(continuare în pag. 3-a)

DUMINICA

de Preotul CONST. POPESCU

Orice om se descoperă prin gândiri și sentimente și se manifestă prin cuvinte și fapte. Acel ce are idei slăboase; acel, ale căruia cuvinte sânt expresiunea adevărului și dreptății; acel ale căruia cuvinte sânt conform cu legea înțelepciunii — acela — cum spun — este un om care trebuie pentru această țară.

Însă de unde trebuie să-și aibă omul, în felul acesta, regula vieții sale? Evident din educația familiei și din bunul exemplu al medului în care a crescut. Și atunci în practica vieții, mintea îi spune că așa i binele și că așa-i răul, iar conștiința în care o voce o cunoaște, îi dictează ca să facă binele și să fugă de rău.

Cea ce-am spus este o teorie scoasă dintr'o practică a vieții; ce ne facem cu vedetăți oamerei, cari și-au pierdut noțiunea de bine și de rău și a căror conștiință a rămas nesimțită și mută în fața actelor revoluționare? Aceștia n'au groză pentru vișii și nici nu pot admira virtutea și se pot face capabili de atâtea nedreptăți de atâtea scandaluri și de atâtea rușine. Și o astfel de o

mentalitate care se suprapune ca o amenințare, nu trebuie să ne dea de gândii?

Noi însă nu sentem numai oameni, ci și creștini; iar ca să fim cunoșcuți, trebuie să arădem creștinismul nostru prin sentimentele, vorbele și faptele noastre. Rar vedem acest lucru, chiar acolo, unde trebuie să-l vedem. Pentru că sufletul nostru este un câmp de bătăe, unde luptă neclăreșt spiritul și carnea.

Fiecare din acestea au dorințele lor imperioase și contrarii. De aci es e pornită lupta, unde putem observa înaintarea sau îndărătul, câștigarea sau pierderea, însă niciodată cedarea.

Evident, lupta este aspră și nu i se poate pune termenul; căci atâtea timp cât noi avem „corpul morții”, trebuie să auzim și să rămănem sub arme. Biserica, care cunoaște bine natura omenească, nu uită nimic din încercările și din mușăturile inimicului. Și de aceea cei ce sunt chemați au trecerea și îndrăsnala să predice credința și încrederea în puterea lui Dumnezeu? De nu o au, s'o aibă.

Au trecut doi ani de atunci

În noaptea de 26 Iunie 1940, „tavarış”-ul Molotov înmăna ministrului României la Moscova, nota ultimativă prin care, U.R.S.S. ne cerea să evacuăm în foarte scurt timp, câteva ore, Basarabia și nordul Bucovinei. O justificare nu era găsită necesară și un răgaz de timp nu ne era îngăduit. Muscalii voiau să-mne imediat, șicias, în posesia acestor țări de veche viață românească.

Ce-a urmat, se știe. Drama noastră s'a desfășurat mai departe, începând din acel ceas. Ni s'au dărâmat hotarele la Răsărit, la Apus, la Mizăzi. Țara s'a umplut de durere, drumurile s'au împânzită de băjenari, ochii s'au înțepoșat de lacrimă, piepiurile s'au cutremurat de suspine și s'au înfierat de mânie și de rușinea umilinței neuitate.

Frământările lăuntrice păreau că veneau să pună cruce vieții Statului — peste durerile și încercările clipei.

Din adâncurile neamului, răsărise însă Omul providențial.

Punând capăt cu hotărâre de fier întoșit în foc, racilelor lăuntrice, a pornit, urmat de Nația întreagă, la războiul pentru recăștigarea pământurilor din răsărit.

Nu știu să fi fost cândva și altundeva în lume și în istorie, un războiu mai popular, la care o nație să pornească mai unită decât la aceasta. Era în joc nu numai câștigarea unei fășii de țară, ci soarta zilei de mâine, a vieții nației românești. De aceea, nimeni n'a dat înapoi, nimeni n'a șovăit, nimeni n'a avut de cârțit. Nația a ple-

(continuare în pag. 4-a)

Sedința consiliului de colaborare al municipiului

Joi după amiază s'a ținut la primărie sedința consiliului de colaborare al Municipiului, sub președinția d-lui primar, col. N. Oprescu.

Erau de față d-nii: col. Al. Ignătescu, prefectul județului Constanța, D-tru Voicu, prim ajutor de primar, Dr. Ștefan Eremia, directorul serviciului cultural și social, col. I. Popescu, șeful subinspectoratului P. P., Lt. col. N. N. Ionescu, comandantul cercului teritorial Constanța, prof. N. Turtureanu, directorul liceului Mircea cel Bătrân și președinte al consiliului interșcolar, Petre Mănuș, prim procuror, Dr. D'Argenta, medic șef al municipiului, Dr. veterinar Dumitriu, Ing. L. Mangoianu, șeful serviciului tehnic al municipiului, I. Dincă, șef al serviciului administrativ al municipiului, I. Burtoi, inspector școlar al județului, prof. Gr. Sălceanu, directorul Căminului cultural municipal, Dr. N. Mărgărint, fost primar, C. Constantinascu președintele Camerei de comerț, I. Turculeț, președintele Camerei de muncă, Const. Căciulă institutor, I. Dumitriu reprezentantul muncitorilor etc.

După citirea de către d-l Dr. Eremia, secretarul consiliului, a sumarului sedinței precedente, se intră în ordinea de zi.

D-l Ing. Mangoianu, șeful serviciului tehnic al municipiului, a citit raportul d-lui arhitect Nădejde, șeful serviciului arhitecturii din ministerul afacerilor interne, care a studiat planul de sistematizare al orașului.

Din acest plan reese că primăria intenționează să exproprieze toate imobilele cuprinse între str. Carol și Traian, din piața Ovidiu până în fața depozitului de benzină „Dis-tribuția” din fața gării.

Pe terenul expropriat se va realiza o zonă de verdețură, iar între str. Carol și Mircea, pe terenul fostei hale Unirea, se va construi o sală de teatru și cinema, o baie populară și o mare clădire, unde se vor instala toate instituțiile că-ora primăria le plătește din

bugetul său chiria, cum ar fi: judecătorii, serviciul sanitar, serviciul veterinar, etc.

D. Lt. col. N. N. Ionescu propune ca baia comunală să se construiască cât mai aproape de cartierele orașului, spre a fi la îndemâna celor nevoiași, deoarece bogații au fiecare baie acasă.

La părerea d-lui col. Ionescu se alătură majoritatea membrilor consiliului, asinei că se hotărăște ca locul unde urmează să fie ridicată baia, să fie ales mai târziu, eventual pe terenul Eunogea, din fața bisericii protestante de pe str. Carol, care urmează să se exproprieze.

D. director I. Dincă citește noua lege a exproprierilor terenurilor urbane, în vederea sistematizării municipiilor.

În urma explicațiilor date de d. primar al municipiului, în privința construcției fostei școli normale de pe bul. Regina Maria, neterminată încă, d. prof. Turtureanu arată că ministerul culturii naționale se opune ca primăria să cedeze această construcție episcopiei Constanța, care vrea să întemeieze acolo o școală de cântăreți.

D. inspector școlar Burtoi roagă primăria să nu schimbe destinația acelei construcții, ci să fie lăsată tot pentru o școală normală, deoarece după război se va pune iarăși problema înmulțirii acestor școli, din pricina lipsei învățătorilor, cari și-au dat în număr mare tributul de sânge în actualul război.

D. col. Ionescu este de părere ca școala de cântăreți să funcționeze în localul fostei școli bulgare, acuin în folosința episcopiei.

D. prim ajutor de primar D. Voicu face o amănunțită dare de seamă asupra aprovizionării municipiului cu lemne, cum și asupra greutăților întâmpinate, din cauza furnizorilor, cari pretind pe sub mână prețuri mai mari decât cele stabilite de minister.

Desa arată că pentru consumatorul bogat, lemnele se vor vinde cu prețul de 4,90 lei kg. și în cantități duble

decât celor cari nu pot plăti decât 3,90 lei și cari vor lua cu bonurile respective la rând.

Primăria, în urma măsurilor luate, speră să aibă până în toamnă cel puțin 50% din cantitatea trebuitoare orașului, iar restul va fi adus treptat.

Unii membri ai consiliului arată neajunsurile făcute consumatorilor de depozitarii de lemne, în majoritate străini, cari își protejează conștient, în dauna elementului românesc.

D. col. Oprescu promite că va lua măsuri și va pedepsi pe cei abuzivi.

D. col. N. Ionescu roagă primăria să studieze problema aducerii apei menajere și pe str. Carol, dincolo de Valea Albă, spre a fi de folos și unităților din acel cartier, cum și populației.

Consiliul delegă pe d. dr. D'Argenta să studieze problema depozitării gunoaielor și să găsească cea mai bună soluție pentru rezolvarea ei, deoarece actualele gropi de depozitare vor fi amenajate mai târziu într'un parc sportiv.

—xx—

Scutirea tractoarelor agricole de prestații

Ministerul Agriculturii și Domeniilor aduce la cunoștința proprietarilor de tractoare, următoarele:

Ministerul Afacerilor Interne a hotărât că tractoarele interbucurate în agricultură, nu se consideră ca mijloace de transport motorizate și ca atare proprietarii lor, nu vor fi obligați să execute, ele prestații în natură pentru drumuri, nici la răscompărarea ei în bani.

Un asemenea ordin circular, a fost transmis autorităților în subordine de către Ministerul Afacerilor Interne.

—xx—

Ogoarele de vară sunt obligatorii

Potrivit ordonanței Ministerului Agriculturii și Domeniilor No. 144372, publicată în Monitorul Oficial No. 154 din 16 Iulie 1943, toți agricultorii trebuie ca, imediat după secerat și călăt, să se facă ogoarele de vară. Această măsură este luată în interesul agricultorilor, mai ales că acum ogoarele se pot face cu foarte mare ușurință.

—xx—

Noul regim al pâinii

Prețul pâinii și al chifelor și cornurilor

În conformitate cu noul regim ce s'a fixat pentru pâine, cu începere de la 1 August făina va avea următoarele prețuri:

FAINA POPULARĂ extracția 50%, lei 32,74 kgr.

FAINA ALBĂ, extracția 30%, lei 93,60 kgr. (110 lei kgr. la detailiști).

GRISUL, extracție cel mult 2%, lei 93 kgr. (110 lei kgr. la detailiști);

PÂINEA NEAGRĂ în greutate de 600 grame, preparată din făină populară, se va vinde la brutării cu 20 lei bucata, iar la domiciliu cu 20,50 bucata;

PÂINEA ALBĂ în greutate de 600 grame, fa-

bricată din făină albă, extracția 30%, lei 50 bucata la brutării și lei 50,50 bucata la domiciliu sau la băcăni și alte localuri de desfăcere;

FRANZELELE CU LAPTE, în greutate de 200 grame, din făină albă, cu un adaos de 8 gr. zahăr și 8 gr. unt vegetal, lei 22,50 buc. la brutării, lei 23 la alte localuri de desfăcere;

Chiflele sau cornurile în greutate de 40 gr. din făină albă cu adaosuri de zahăr și unt vegetal (câte 150 gr. la suta de bucăți) lei 4,75 bucata la brutării, 5 lei buc. la revânzători.

Solemnitatea decorării unor ofițeri români cu „Vulturul german”

Pe terasa din fața Muzeului regional al Dobrogei de pe malul mării s'a desfășurat într'un cadru de impresionantă sobrietate militară, solemnitatea decorării cu ordinul „Vulturul german” a doi ofițeri români.

Erau de față d-nii: Col. N. Oprescu, primarul Municipiului, Dr. Ștefan Eremia, șeful serviciului cultural și social al municipiului, un grup de ofițeri români și aliați, d-l consul al Germaniei etc.

În numele Fuhrerului Adolf Hitler, un reprezentant al armatei germane a înmănat d-lui Lt. Col. Popescu A. J. comandantul Apărării pasive a orașului, ordinul „Vulturul german” cl. I-a cu spade, iar d-lui căpitan Suleiman Bari, comandantul pompierilor din Constanța, același distincțiune, cl. III-a.

Solemnitatea a luat sfârșit după ce cei doi decorati au primit felicitările celor de față.

Inspecții la cantine

D-l Col. N. Oprescu, primarul municipiului, însoțit de d-l Dr. Ștefan Eremia, a inspectat cantinele din oraș, care nu depind de comitetul de patronaj.

La cantina „Muncă și Lumină” din Str. Ștefan cel Mare, d-l primar a constatat că hrana este deosebit de bună, că în stăru de hrană se caută a se da muncitorilor și un program cultural și că în general, cantina este foarte bine organizată și întreținută, datorită grijii d-lui inspector Coman.

La cantina P.T.T., constatările d-lui primar au fost de

oșă natură, încât înregistrăm faptul fără comentarii.

De asemenea, d-l primar a vizitat cantina muncitorilor din port, organizată de Ministerul muncii și care va fi inaugurată la 1 August.

Acțiunile de organizate cari se execută sub conducerea d-lui I. Popovici, inspectorul muncii, îndreptătesc cele mai bune nădejdi într-o foarte bună funcționare a acestei cantine.

—xx—

Vasile Bureș, din comuna Ghiarța Mică, jud. Sate Mare, pierdut baletul de populație din Constanța, str. Șos. Mangalicii 12, îl delară nul.

Cronica Tekirghiolului

(continuare din pag. 1-a)

TEKIRGHIOIUL in limb' arabă însemnează BALTĂ-AMARĂ. Toate lacrimile-amare, ce-a stors Precista Fecioara, Strănuș-a-au cu nețigorul în miraculoșul lac...

Astfel, biblicul VITESDE — recunșita „Scăldătoare”. Care miș și miș de gubirezi pușe draveni pe picioare, Vindecând pe toți de-aratul, de-oriș și dorice-amar, TEKIRGHIOIUL, ca prin farmec, moșteștu-i-a din har...

Dar sfincșit! Lac-Minune, prin a două-i așezare, Căpătă și o a două sfântă binecuvântare! Așezat la pâm de Mare și în plinul Răsărit...

La această fericită și cerească simfonie Și-oamenii, veniți cu vremea, n'au vrut mai prejos să fie... Cât vezi c'ochii, împrejurul Lacului acesta sfânt, Răsărită, ca în basma, din nisip și din pământ...

Printre primele-edificii, merită citat să fie Vila „A. B.”, ridicată, din modesta lui simbrie, De un dascăl din Dobrogea, Ostrovenul D. BOBOC...

Mjunat și sfânt e Lacul...! Dar în preajma lui ce văd?... Mă „agroteșe... E o Sodomă, o Gomoră, un prăpăd!...

Mulțumescu-ți Ție, Doamne, că, măcar încoș, se-arată Și o lume nemomită, mai cinștită, mai curată: Este SATUL — satul neaoș, satul cel bățocuriș...

Cum cobori de-aci, la vale, în spre lacul Tekirghiol, Nu-i nămoș în Baltă nămol, ci și în subțete-i nămoș: Prea pușini veniți să-și cate de plăpânda sănășitate...

Mai ales la „Bais-rece” e-un adevărat scandal, Căci acolo ditai omul se prezintă în animal... Hândrălăi fără de rușine se dau zilnic în spectacol...

Folosea, mulți ani în urmă, lacul dela Tekirghiol, Când, de grije, de rușine, nu umbrai nebuș și gol!... Baia și-o făceaș în lege”, cu dichis, cu socoteală...

Pentru mulți, azi, îmbăiatul e-un pretext de „Invârșcoală”: De-aea vin vașizi și pleacă ofiliți și copți de boală!

Să mă ierșe d-nii medici — oiu fi, poate, ageamiu — Dar în capul meu nu intră tratamentul ce-i prescriș: Cum se mpoacă baia caldă și cu statul gol pe plajă?

(continuare în pag. 4-a)

O zi, Intre morșii-vii dela Tichilești

Un destin tragic închide ia Tichilești (și) de oameni — de toate vârștele — prada unei boli indolabile: lepra.

Când am ajuns în dreptul a celui cimitir pentru vii, m'a cucerit constatarea uluitoare a ironiei, de care a dat dovada tragicul destin al unor condamnași...

„Tichileștii, un colț fermecător de rar, închide ia sânul lui cea mai groaznică realizare închizitorială a soartei!

Suferinșele morșilor vii de ia Tichilești, sunt indescrișibile: privește neputincioșii ia opera destrucțivă, pe care un microb teribil — rămas nedescoperit — o săvârșește asupra lor, rotându-le carnea, macerându-le oasele, sfărțecându-le și imbucătându-le trupul!

Un medicament de ușurare vremelnică — de micșorare, doar, a durerilor — nicidecum de vindecare, căte tot ce le poate da știinșta modernă a omenirii de astăzi.

Sărmanii îndură, toșoși, cu o reșemnare de martiri — fără să cătească — cruzimea destinului lor tiranic.

„Au cerut, numai — mescu un teal mai „omănesc”; o admniștrare a așezământului lor purgatorial, mai cu mișă pentru mișcerabili lor existenșă

N'au avut-o însă; pentrucă toșii cei cari au fost trimeși să admniștreze Tichileștii (până acum doi ani — 1941), au socotit că sunt pe o moșie a lor și nenorocșii închizi acolo trebuieș: tratați ca sclavi.

Cine nu'și aduce aminte de „vășășirile” din trecut ale leproșilor de ia Tichilești — cari, chinuși și de foame, nu numai de boală, au pornit să cerșească mișă și îndurarea noastră, pretotindeni, unde credeau că o vor afla?

Nu este crimă mai bestială, ca acea săvârșită de admniștratoreșii, de până acum doi ani, ai Tichileștilor: le au furat refericșilor bolnavi, din pâinea zilnică; din medicamentele ce li se trimeteauș din materialului pentru îmbeacămișca de care aveau nevoie; din roadele — în fine — ale unei munici șecăuitoare...

„I-au spoliat, i-au chinuit, i au lovit — cu cruzime de liare sălbatece!

Dăe — așa precum multe rele au fost desrădăcinate din viașă noastră publică, Je când Bunul Dumnezeu a pus pe genialul nostru Mareșal Antonescu ia conducerea Statului — și-au gășit și Tichileștii un om de omenieș: un tânăe de ispravă — un refugiat din Ardeal — care a renunșat ia plăcereșle vieții, închizându'și tinereștea între epavele omeniești de ia Tichileștii...

„Mai mult, încă: tânărușl proșidențial — românul de inimă, cum sunt românii: Mircea Iordăneșcu — și-a adus ia marea operă de alinare a unor suferinșe fără seamă, pe tânărușl conșoartă — română de inimă, cum sunt toate romăncele.

CERESIT R. 3' adaus la beton și mortar Impermeabilizază case, fundații, subsoluri, usucă pivnișe și locușinșe igrasioase. București IV. Str. Grigora Alexandrescu 18 Telefon 2.55.37

SACI, ȘFOARĂ, PÂNZA din cânepă și hărtie MATERIALE TEHNICE Tevi de gaz și de construcție pentru aburi și apă ARMATURI din fontă, oșel, etc. București, Str. Regală 1 La ARATEX s.a.r. telefoane: 5.42.61 și 5.66.86

Au trecut doi ani de atunci

(continuare din pagina 1-a)

cat la luptă și la moarte pentru viașă ei. Și a biruit...

Oștie romăne și germane, comandate în partea de sud a frontului de generalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, au trecut Prutul în noapștea de 2 Iulie, formând capete de pod ia: Costești, Pădureni și Sculeni de către cavaleria romăne și armata germană sub comanda generalului von Șchobert, la Fălcuș și Leușani de către un corp german sub comanda generalului Hansen, la Cotul Moni-Bogdănești-Epurenii etc.

La 16 Iulie, după terminarea luptei din masivul Corneștilor, Chișinăul este și el eliberat, nu însă înainte ca hoardele bolșevice să fi distrus o bună parte din oraș.

Până la 27 Iulie s'a terminat și curățirea sudului Basarabiei de ultimele resturi dușmane.

După aceea, armatele victorioase au trecut Nistrul, continuând lupta.

S'au implinșit de atunci doi ani.

De atunci, ordinez, linișca și buna gospodărie domănesc din nou în Basarabia. Omul poate trăi liber, nopșile nu i mai sunt turburate de duba ENKAVEDE-ului, holdele nu i mai sunt ameninșate de colectivizare, demnitatea și onoarea personală sunt repuse la locul lor de cinște, bisericile s'au redeschis. Pe intinșul Basarabiei, omul se simte din nou om.

La implinșirea acestor doi ani, gândul se îndreaptă spre cei, cari cu jertfa vieții lor au dat Basarabiei libertatea și viașă.

În amintirea jertfei lor, rugi se înalță către ceruri.

Iar memoria lor cată să fie cinștită prin munca neobșșită de ridicare pe toate tărâmurile, de întărire a Neamului românesc în moștenirea lui Ștefan Vodă, ctitor al cetăților de peste Nistru.

„D. J.”

Pilde de abnegație, de jertă. Nu numai o admniștrare cu grișă — cu mișă — corectă, serioasă, știinșă, au dobândit martiriș soarteș dela Tichilești, de când Mircea Iordăneșcu și tovarășii de viașă, au venit pânște ei: dragosteș de care sunt ani mași aceșii doi oameni, în căutarea și alinarea efectivă a suferinșilor, poate fi aflată numai ia inimii părintești.

Nous admniștrareș de ia Tichilești, a schimbat radical, tratul morșilor-vii de ia Tichilești — și fașă lucrurilor de acolo.

Dar despre aceste realizări în te'un număș viitor al țării.

ȘT. STAUB Stana Cioabă din Conștanșta, str. Banatului 12, pierzând buletinul de populație eliberat de Biroul Conștanșta îl declară nul. Becheriu Constantin, din Conștanșta, Bulevardul Regina Maria Nr. 190, furându-i-se: livretul militar dela Arsenalul Aeronautic București, etc. 1925 gr. sergent t. r. cu ordinul de mobilizare pt. flucru 1943-44; legitimația pe C. F. R.; iegitimația de intrare în port; obligația pentru relațioșire în valoare de 7500 lei și buletinul dela Biroul populației din Conștanșta, le declar nule în orice mâini s'ar găsi.

